

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **O. P.** bytom P. L., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. januára 2013, č. k. 6Sd/85/2010-98, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 15. januára 2013, č. k. 6Sd/85/2010-98, v časti náhrady trov konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove uznesením z 15. januára 2013, č. k. 6Sd/85/2010-98, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 11. mája 2010 číslo X. X.. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 17,20 €.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania krajský súd považoval opravný prostriedok navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne za podaný dôvodne, lebo v priebehu konania o preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporkyňa vydala nové rozhodnutie, a navrhovateľka v dôsledku toho vzala svoj návrh späť. Z uvedeného dôvodu priznal navrhovateľke náhradu trov, ktorú tvorí cestovné autobusom z Popradu do Prešova a späť na pojednávanie v dňoch 17. júla 2012 a 15. januára 2013 vo výške 17,20 € (2 x 8,60 €).

Uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania napadla odvolaním odporkyňa. Namietala, že svojím správaním a konaním nezavinila späťvzatie návrhu.

Poukázala na to, že navrhovateľka žiadosťou zo dňa 26. marca 2010 požiadala o priznanie invalidného dôchodku od 1. januára 2010. K tomuto dňu však nebola preukázaná jej invalidita a jej žiadosť bola zamietnutá rozhodnutím odporkyne z 11. mája 2010. Až následne, v priebehu súdneho konania, bola navrhovateľka z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu uznaná invalidnou od 24. októbra 2012 a odporkyňa rozhodnutím z 3. januára 2013 navrhovateľke priznala invalidný dôchodok od 24. októbra 2012, teda nie od 1. januára 2010, ako navrhovateľka žiadala. Odporkyňa teda navrhovateľke nevyhovela v celom rozsahu. Žiadala preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že nie je povinná navrhovateľke nahradiť trovy konania.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods.1 veta prvá O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti z dôvodu a v rozsahu uvedenom v odvolaní odporkyne (§ 212 ods.1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že na to, aby mohol súd odporcu zaviazat' na úhradu trov zastaveného konania, musia byť splnené dve podmienky: musí ísť o návrh, ktorý bol podaný dôvodne a dôvodom jeho späť vzatia muselo byť správanie odporcu.

V prejednáwanej veci podľa záveru odvolacieho súdu tieto podmienky splnené neboli.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, vyplýva, že navrhovateľka žiadosťou z 26. marca 2010 požiadala o priznanie invalidného dôchodku od 01.januára 2010. Jej žiadosti po posúdení jej zdravotného stavu posudkovým lekárom vyhovené nebolo, lebo v tom čase nespĺňala podmienku invalidity, pretože miera jej poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 20 %. Až v priebehu súdneho konania, po ďalšom posúdení zdravotného stavu bola navrhovateľka uznaná invalidnou, a to od 24. októbra 2012. Vzhľadom na priznanie invalidného dôchodku od 24. októbra 2012,

nie od 1. januára 2010, preto uvedené správanie sa odporkyne nie je možné považovať za okolnosť, ktorá by svedčila o dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že o náhrade trov konania treba rozhodnúť podľa § 146 ods.1 písm. c) O.s.p., preto uznesenie krajského súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods.1 v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. a účastníkom náhradu takých trov nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná a odporkyňa na ich náhradu nemá nárok.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová